

skulde være tilstræffelig til at fritage ham for Ansvar, naar hans Dyr komme ind paa Veien.

S. M. Peterfen: Seg vil blot tillade mig nogle faa Bemærkninger i Anledning af det Forslag, den høitærede Minister nu sidst omtalte; i Dvrigt vil jeg overlade til den ærede Domsforer for Forslagsstillerne, hvad han finder Anledning til at sige om de andre Forslag. Seg tror ikke, at Hensigten vil naas, som den ærede Minister udtrykte sig, dersom Bestemmelsen i Lovforslaget bliver staaende, som den er; jeg tilstaar, at jeg ikke rigtig forstaar den. Seg for mit Bedkommende bor paa en Mark, der er begrændset af Landeveien, og paa den anden Side af Landeveien har jeg en Lod, som er fra en anden Bymark, men det er en selvstændig Lod. Det vil altsaa ikke kunne siges, at Lodden gennemsfjæres af Veien, thi Veien ligger paa den ene Lod, lige ved Bymarkens Grændse. Mine Kreaturer komme, forsaavidt der er Græs paa den Lod, der ligger paa den anden Side af Veien, daglig over den, og jeg vil altsaa dog ikke kunne faae den Fordel, der er omtalt, dersom der i Loven kommer til at staa „gennemsfjære“. Seg har en Nabo, som er i samme Tilfælde, og jeg kan paavise mange flere saadanne Exempler, men det behøves ikke; jeg tror ikke, at det er at forstaa som een Lod, naar man har to Lodder liggende hver paa sin Side af Veien. Dersom der havde staaet: „adskiller en Mand's Jord fra hinanden“, saa var det noget bedre, men saaledes som Bestemmelsen staar, vil den nærmest komme Sylland og de store Lodsetere til Gode. Seg kan heller ikke se, hvorfor en Mand, der har Jord paa begge Sider af Veien, skal have den Forret at kunne lade sine Kreaturer slippe ud paa den, medens den Anden, hvis Jord grændser til Veien, ikke har den. Det forekommer mig, at, naar man en Gang vilde gaa ind paa noget Saadant, saa kunde man gjerne sige: „eller grændse til Veien“. I Dvrigt har jeg havt i Sinde at forlange en delt Afstemning, saaledes at der stemtes særskilt over dette Stykke af Paragraphen; men jeg opgav det for ikke at trække Forhandlingerne ud eller lægge for store Van-

stækeligheder i Veien. Seg skulde ikke have Noget imod, at hele dette Stykke gaar ud, men det forekommer mig noget beschynderligt at gjøre Undtagelser for Enkelte, som ikke kunne tilkomme Andre under ganske de samme Forhold.

B. Holm: Seg tror, at den ærede Minister er kommen til at se vel meget paa, hvad han kalder de personlige Interesser, idet jeg efter den Opfattelse, jeg nu fik af hans Udtalelse, maa antage, at han er kommen til for meget at betragte disse Forslag, som om de vare udgaaede fra personlige Hensyn. Det tror jeg slet ikke, de ere, men de ere netop stillede, for at der ikke skulde komme for mange praktiske Vanskeligheder i Veien. Hvad det Forslag angaar, som er stillet af den ærede Indenrigsminister til § 11, og hvorover der er forlangt delt Afstemning, udtalte den ærede Minister, at den eneste Grund til, at han kunde gaa ind paa denne Tanke, var den, at han maatte beholde Politimestren. Seg tilstaar, at det gaar mig her, som det gaar den ærede Minister med Dyrene, idet jeg næsten ikke veed, hvorfor Politimestren skal med ind i denne Lov eller have med det at bestille. Havde Ministeren nævnet Sognefogden, saa kunde jeg forstaaet det; men skal Sogneraadet hver Gang spørge Politimestren, om han vil give Tilladelse eller ikke, saa forekommer det mig, at hele Stykket i Virkeligheden bliver illusorisk, thi saa bliver det Politimestren, der faar Raadigheden derover, og hvor der er en Politimester, der ikke bryder sig om, at Kreaturerne gaa paa Veien — og det sker mange Steder, f. Ex. i den Kommune, jeg er fra, at man lader Husmændene have Græsningen, og det har Politimestren altid rolig set paa — der behøve vi ikke denne Bestemmelse, men hvis der er en Politimester, som vil forbyde det, saa bliver det af Hensyn dertil nødvendigt, at man maa have denne Bestemmelse ind. Seg kan derfor ikke se, at det er til Nytte, at Politimesteren skal med ind i Loven, hvorimod jeg vel kan se, at det vil kunne give Anledning til ikke saa faa Bryderier. Seg vilde derfor meget beklage, om den ærede Minister skulde fortsætte sin Modstand her.